

Krampach fest v roce 0 na pohodu

Napsal uživatel Pavel Černý
Pátek, 31. Červenec 2026 00:00

Soukromý klub **Stodola U Majdy** v Potočné nedaleko Jindřichova Hradce je mezi lidmi pověstná svými častými víkendovými koncerty zajímavých kapel či písničkářů známých, ale i těch méně zvučných jmen. V sobotu **11. července** si ovšem Majka Abrahámová za pomoci kapely Lážo Plážo troufla na 0. ročník festivalu s názvem **Krampach fest**

. Název Krampach je odvozen od původního názvu obce - Krampachy. Historie obce sahá až do roku 1364.

První pozice na startovní čáře připadla na libereckou kapelu

Klekni

. Je to parta pohodových muzikantů, kteří se zahájení zhostili se ctí. Vyzařuje z nich klid, který přenáší i na přítomné diváky. Jsou fanoušky kapely Sekvoj, jejichž několik písniček zahráli. Během jejich vystoupení se sjížděli návštěvníci i účinkující a ke konci jejich bloku zde byli již části všech vystupujících kapel.

Prvním pražským zástupcem na festivalu byl **The Folks**. Tvrdí o sobě, že jejich hudba má rockový nádech. Částečně je to pravda, ovšem není to vůbec na škodu. Spíše naopak. Jeden z přítomných hudebníků z nich cítil dokonce náznak Beatles. I tady je znatelný pohodový charakter muzikantů. Mnozí z přítomných by díky velmi příznivému počasí uvítali v reálu část jejich textu "otvírej lednici". V jedné

skladbě pořádající kapely

Lážo Plážo

z Lysé nad Labem se zpívá "kolikrát o štěstí zakopneš..." V kontextu se Stodolou U Majdy jde vlastně o totéž...že existuje takové místo, kde se sejdou podobně naladění lidé a tráví společný čas. I v podání Láža Pláža jde o klidnou sestavu a jejich zpěvačka Bára Bártová hodně vynikla v písničce s výše zmíněným textem. A nejen v této. Duch písniček kapely čerpá z životních moudr, pocitů a zkušeností. Vždyť "co tě nezabije, to tě posílí".

Další na řadu přišlo [Hluboké nedorozumění](#) (též z Prahy), jejichž lídr **Petr Vratný** měl na starosti moderování této akce. Jejich trampský styl má silnou tradici a oporu v textech, do kterých je dobré se zaposlouchat. Pak se dá poznat jejich síla. Následuje pocit, který udělá dobře na duši. Stejně jako u předchozích vystupujících.

Jediným zástupcem Jižních Čech tady byl

Jen tak tak

. Každý z jejich čtyř členů sem dorazil zvlášť. Paradoxně ten nejvzdálenější, Pavel Krajský zde byl již od počátku hraní. A tentokrát vyměnil kontrabas za baskytaru. Jentaktačí čistokrevný folk

s 36letou historií zde představil průřez jejich tvorby z per kapelníka Pavla Jarčevského a Lenky Martinů. Tradičně bavili nejen výběrem písní, ale i průvodním slovem.

Tramptská [Sekvoj](#), to už je vlastně legenda v této hudební oblasti. Stejně jako z předchozího Jen tak taku, i z nich sálá hodně energie. V roce 2023 obnovili svou hudební historii. Jejich kapelník Olda Dolejš je tramp tělem i duší a svůj zápal předává i ostatním členům kapely. Tahle pražská parta náramně baví.

Jako poslední přišel na řadu **Mňau mňau band** (ze středních Čech) a po něm následoval jam session. Obojího se však autor článku již neúčastnil.

Majka Abrahámová

je dobrým duchem tohoto místa. Má všechno v malíku a její tým funguje takřka na mávnutí. Stodola U Majdy má svoje kouzlo. Přitahuje lidi, kteří se zde vidí někteří i po mnoha letech. Kéž by takových míst bylo víc. S nadějí vzhlíží přítomní, zda dojde i na ročník s číslem 1.

Na závěr lze zmínit dvě kuriozity. První, že na místě se pohybovalo i 5 jezevčků. A druhá, že už během vystoupení předposlední kapely prosakovaly informace, že dochází pitné zásoby. Klobás bylo ovšem v ledničce dost.